

ประกาศ

เรื่อง ยก อำเภอเสด็จบุรี มา ขึ้น อยู่ใน ความ ปกครอง
ของ จังหวัด ร้อยเอ็ด

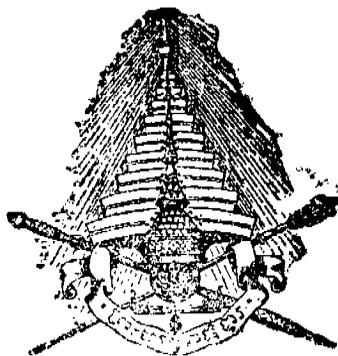
ด้วย มี พระบรมราชโองการ ดำรัสเห็นชอบเกล้า ฯ สั่งว่า อำเภอเสด็จบุรี
ใน มณฑลร้อยเอ็ด เมื่อ ยัง อยู่ใน ความ ปกครอง ของ จังหวัด ร้อยเอ็ด
เมื่อ มี กิจ ธุระ จะ ต้อง ทำ กับ จังหวัด หรือ เกี่ยว กับ โรงศาล มาก เพราะ
หน ทาง ระหว่าง อำเภอ เสด็จบุรี กับ จังหวัด ร้อยเอ็ด เพียง วัน เดียว บัด นี้
เมื่อ แยก อำเภอเสด็จบุรี ขึ้น กับ จังหวัด กาฬสินธุ์ ถึง เวลา จะ มี การ เกี่ยว
ข้อง กับ จังหวัด หรือ เมื่อ คดี ต้อง พิพากษา กับ โรง ศาล ย่อม เป็น การลำบาก
เพราะ หน ทางไกล กัน ต้อง เติมน ถึง ๓ วัน จึง ทรง พระราชดำริให้ว่า
สมควร ที่ จะ แยก อำเภอเสด็จบุรี มา ขึ้น กับ จังหวัด ร้อยเอ็ด ตาม เดิม เพื่อ

ราชกิจจานุเบกษา

เล่ม ๓๐ หน้า ๔๘๔ ราชกิจจานุเบกษา วันที่ ๑๕ มีนาคม ๒๔๕๖

สตวกแก่ การ ปกครอง แด สตวก แก่ ราษฎร ซึ่ง จะ ต้อง มี การ เกี่ยว ข้อง
กับจังหวัด แด โรง ศาต ต่อไป จึง ทรง พระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ให้แยก
อำเภอเสด็จบุรี มา ขึ้น อยู่ใน ความ ปกครอง จังหวัด ร้อยเอ็ด ตาม เดิม ตั้งไป

ประกาศมา ณ วันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ พระพุทธศักราช ๒๔๕๖
เป็น วันที่ ๑๒๐๔ ในรัชกาลปัตยุมันนี้

ประกาศกระแสพระบรมราชโองการ

ให้นายพลโท พระยาเทพอรชุนเป็น ต้นมหาราชของกรีฑ

มีพระบรมราชโองการ ดำรัสเห็นเกล้า ฯ สั่งว่า กระทรวงกระต่าโหม
กราบบังคมทูล พระกรุณาว่า นายพลโท พระยาสุรเสนา ต้นมหาราชของกรีฑ
มีโรคไทย เบียดเบียน มา ช้านาน ไม่ สามารถ จะ รับราชการ ประจำ
ตำแหน่งได้ ทรงพระราชดำริห์ว่า นายพลโท พระยาสุรเสนา ต้นม
หาราชของกรีฑ มีโรคไทย เบียดเบียน ไม่ มีกำลัง พอ จะ รับราชการ ตลอด